

og jeg kan paa hele Udvalgets Vegne anbefale dem til Vedtagelse.

Derimod er der til § 1 under Nr. 4—7, Nr. 13—15 og Nr. 18 stillet Ændringsforslag, der kun er tiltraadt af et Flertal, bestaaende af Radikale og Socialdemokrater, og paa dette Flertals Vegne skal jeg anbefale disse Forslag til Vedtagelse. Det samme gælder Ændringsforslag Nr. 532 til § 26; det er tiltraadt af det samme Flertal, og paa dettes Vegne skal jeg anbefale ogsaa det til Vedtagelse. Naar et Mindretal i Finansudvalget ikke har villet tiltræde disse Ændringsforslag, er det, fordi de betyder en Forhøjelse af Bevillingerne under Skovvæsenet, fremkommet ved, at den højtærede Landbrugsminister efter Forhandling med Arbejdernes Organisationer har foretaget en Lønforhøjelse, som altsaa her giver sig Udslag i Forhøjelse af Bevillingerne. Vi maa fra vor Side hævde, at saadanne Forhandlinger er en Administrationssag, hvorved Ministeren er fuldt ud suveræn, og saadanne Forhandlinger maa føres under det Synspunkt, at Arbejderne under Statskovvæsenet ligesom under andre Statsvirksomheder har fuldt betryggende Vilkaar at arbejde under. Derfor har vi ikke kunnet gaa med Mindretallet, men hævder, at de Lønninger, der er fremkommet ved Forhandlingerne, ikke er for høje, og som Følge deraf vil jeg paa Flertallets Vegne anbefale disse Ændringsforslag til Vedtagelse.

Stengaard-Kirkegaard: Naar vi fra Venstres Side ikke har tiltraadt Ændringsforslagene Nr. 4—7, 13—15 og 18, er det ud fra den Opfattelse, at den højtærede Landbrugsminister har haft et utilladeligt Hastværk med at gennemføre denne Lønreform. Det fremgaar nemlig af Bilag 3, at den nye Overenskomst med Statens Skovarbejdere er gennemført den 4. Oktober; Rigsdagen traadte sammen den 7. Oktober, og det er vistnok umuligt at paavise, at det var nødvendigt at have et saadant Hastværk med at slutte en ny Lønoverenskomst; at den højtærede Landbrugsminister ikke kunde vente, til Rigsdagen traadte sammen. Nu er det meget interessant, og jeg synes, det ogsaa er i nogen Grad en Overraskelse, at høre en saadan Udtalelse som den, der fremkom fra Ordføreren, at i et saadant Spørgsmaal er Ministeren suveræn, idet den ærede Ordfører paastaar, at dette er en ren Administrationssag. Jeg tror, det er en helt ny Opfattelse, der her kommer til Orde. Kan man egentlig paastaa, at Ministeren kan være suveræn i et saadant Forhold, naar han ikke har

Bevillingsmyndighedernes Tilladelse til de forøgede Udgifter? Forholdet er nemlig det, at den nye Lønoverenskomst i Finansaaret 1925—26 vil koste Staten ca. 350 000 Kr. Det er ganske umuligt at gaa ud fra, at Ministeren kan give Tilsagn om at anvende disse Penge, saa længe han ikke har Bevillingsmyndighedernes Tilladelse. Men da vi fra vor Side ikke ønsker at rejse en Strid om selve Lønspørgsmaalet, som jo altid kan ses fra to Sider og maa bedømmes paa forskellig Maade, men kun ønsker at protestere mod den Fremgangsmaade, Ministeren har fulgt, og som i Virkeligheden kun er et Udslag af, at Ministeren har haft unødvendigt travlt, har været unødvendig ivrig for at vise Verden, at det nye Ministerium skulde udrette noget stort, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at vi ikke stemmer for de nævnte Ændringsforslag.

Larsen-Badse: Ud fra de samme Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard anførte, anbefaler jeg mit Parti at undlade at stemme over denne Række Ændringsforslag. Det er nemlig en Kendsgerning, at Domæneindtægterne ikke er store, tværtimod, der er et Minus, og den Lønforhøjelse, der foreligger efter Overenskomsten, vil forøge dette Minus med nøjagtig det til Forhøjelsen svarende Beløb. Det er muligt, at der kunde være Anledning til at undersøge, om ikke hele dette Forhold trængte til at reformeres fra Bunden af. Mig forekommer det, at Domænerne ikke behøvede at give Underskud, det maatte være muligt at fremskaffe et Overskud, og derfor vil jeg opfordre den højtærede Landbrugsminister til at benytte Sommeren til at foretage en Undersøgelse gaaende ud paa, om det er muligt gennem forøgede Indtægter at skaffe Dækning for den forhøjede Udgift og maaske endnu mere end Dækning, saaledes at vi kan komme bort fra det Underskud, som figurerer paa Finansloven for Domænernes Vedkommende.

Rode: Det er af den højtærede Landbrugsminister oplyst i Udvalget, at han i og for sig havde ønsket, at de private Skovvejeres Forhandlinger med deres Skovarbejdere skulde have været sideløbende med Statens Forhandlinger med sine, men at de private Skovvejere tværtimod havde ønsket, at Staten skulde fremskynde sine Forhandlinger og føre dem til et Resultat. Under disse Omstændigheder tror jeg ikke, man kan rette nogen Bebrejdelse imod den højtærede Minister for, at han førte disse For-